

DECIZIA nr.1576 din 19.10.2021
privind soluționarea contestației formulate de dl. XXX
înregistrată la D.G.R.F.P. XXX sub nr.XX-DGR XXX/01.09.2021

Serviciul soluționare contestații X din cadrul D.G.R.F.P. XXX a fost sesizat de A.J.F.P. XXX, prin adresa înregistrată la D.G.R.F.P.XXX sub nr. XXR-DGR XXX/01.09.2021, cu privire la contestația formulată de dl. XXX, înregistrată la A.J.F.P. XXX în data de XXX sub nr.XXX. XXX, CNP.XXX, cu domiciliul fiscal în localitatea XXX , str. XXXX, nr.XX, jud.XXX.

Contestația este semnată de contestatar, în conformitate cu prevederile art.269 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Persoana fizică XXX a formulat contestație împotriva:

- Deciziei de constatare a pierderii valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere nr.XXX din XXX;
- Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere datorate în cazul eşalonărilor la plată nr.XXX din XXX în sumă totală XXX lei .

Acțiunea în procedură prealabilă a fost formulată în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere datorate în cazul eşalonărilor la plată nr.XXX din XXX, confirmată de primire la data de XXX, și data depunerii contestației, respectiv XXX.

În temeiul art.272 alin.(1) și alin. (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, acțiunea în procedură prealabilă formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități datorate în cazul eşalonării la plată nr.XXX din XXX se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii.

Astfel, A.J.F.P. XXX, în calitate de organ fiscal competent, a emis Decizia nr.XXX din XXX privind soluționarea contestație formulată împotriva Deciziei deXXX din XXX prin care s-a decis admiterea contestației.

Constatând că în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații X din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice XXX este legal investit să se pronunțe asupra contestației formulată de persoana fizică XXX.

I. Prin contestația formulată, petentul s-a îndreptat împotriva Deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere cu nr.XXX și

Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere datorate în cazul eșalonărilor la plată nr.XXX din XXX, prin care s-a dispus obligații fiscale accesorii în cuantum de XXX lei, ca urmare a pierderii eșalonării, decizie dispusă în mod nelegal de către organul fiscal.

Se solicită să se constate finalizarea plăți penalităților de întârziere, urmare a anulării deciziei privind principalul, Decizia de impunere nr.XXX din XXX emisă de A.J.F.P. XXX, pentru suma de XXX lei, pe cale de consecință anularea obligațiilor accesorii de plată a penalităților de întârziere și anularea formelor de executare silită.

Se solicită anularea Deciziei cu nr.XX/XXX.

Prin Sentința civilă nr.XXX/PI/NCA/ XXX pronunțată în dosarul nr. XX/XX/XX, Tribunalul Timiș, a anulat Decizia nr. XX/XX emisă de D.G.R.F.P. XXX - Serviciul de soluționare contestații, a anulat Decizia de impunere nr. XX/XXX emisă de A.J.F.P. XX pentru suma de XXX lei (XX lei reprezintă contribuții la asigurări de sănătate și XXX lei reprezintă impozit pe venit), a dispus obligarea obligarea A.J.F.P. XXX la plata către subscrisa a sumei de XXX lei cu titlul de cheltuieli de judecată (taxă judiciară de timbru, onorariu avocațial și onorariu expert).

Prin Decizia civilă nr. XX/XXX pronunțată în dosarul nr. XX/XX/XXX, definitivă, Curtea de Apel XX a decis: a constatat că nul recursul declarat de A.J.F.P. XXX împotriva Sentinței Civile XX/PI/NCA/XXX pronunțată de Tribunalul XXX, a dispus obligarea A.J.F.P. XXX la plata către subscrisa a sumei de XXX lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Hotărârile judecătorești anterior menționate au fost pronunțate în contextul atacării în contencios administrativ a Deciziei de impunere nr. XXX/XXX emisă de A.J.F.P. XXX, prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în cuantum total de XXX lei (XXX lei reprezentând contribuții la asigurări de sănătate și XXX lei reprezentând diferențe de impozit pe venit), decizie anulată de către instanța de judecată.

La data XX, au fost achitate toate obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina XXX. prin Decizia de impunere nr. XX/XXX (în cuantum de XXX lei, conform celor două chitanțe din data de XXX atașate cererii). Având în vedere că accesoriile în cuantum de XXX lei urmează soarta debitului principal, acesta fiind anulat prin decizia instanței, a solicitat prin cererea înregistrată sub nr. XX/XXX restituirea sumelor achitate ca urmare a eșalonării la plată a obligațiilor accesorii, obligații care nu mai există, motiv pentru care nici nu a mai achitat rata de eșalonare.

De asemenea, prin contestația la executare formulată și înregistrată în dosarul civil cu nr. XXX/XX/XXX s-a solicitat anularea somației cu nr. XX/XX emisă în dosarul execuțional cu nr. XX, anularea titlului executoriu cu nr.XX/XXX, anularea somației cu nr. XXX/XXX, anularea titlului executoriu cu nr. XXX /XXX, anularea procesului-verbal de sechestrul pe bunurile imobile nr.XX/XXX, încetarea executării silită ce face obiectul dosarului execuțional cu nr. XXX și obligarea intimății la plata cheltuielilor judiciare.

Contestația la executare formulată a fost admisă întocmai și s-a dispus de către instanță încetarea tuturor formelor de executare silită și obligarea intimății la plata cheltuielilor judiciare, ca urmare a anulării Deciziei de impunere cu nr. XX/XXX unde s-a constatat că obligațiile fiscale nu există, motiv pentru care nu mai pot fi executate silit nici obligațiile accesorii acestor obligații fiscale inexistente, după cum s-a reiterat și în Sentința civilă cu nr. XX/XXX pronunțată de către Judecătoria XXX, rămasă definitivă prin neapelare.

Astfel, organele fiscale nu se pot substitui instanței de judecată și nu mai pot proceda la executarea silită a unor titluri anulate, executare silită ce a fost anulată de către instanță, și, cu atât mai mult, nu pot dispune obligația la plata unor noi obligații accesorii, unor obligații care au fost anulate de către instanță, motiv pentru care se solicită conformarea celor dispuse de către instanțele de judecată în dosarele cu numerele XX/XX/XXX și în dosarul cu nr.XX/XX/XX, se solicită modificarea deciziei cu nr.

XX/XXX și să se constate că amânarea la plată s-a finalizat ca urmare a inexistenței debitului accesoriu și să se anuleze decizia cu nr.XX/ XXX, întrucât a fost nelegal emisă, obligația accesorie nemaexistând de la data de XXX, astfel că nu mai era necesară plata ratelor de eşalonare și nu se mai putea impune plata sumei de 5% din debitul rămas neachitat (debit care nu mai există ca urmare a anulării sale de către instanță).

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorie reprezentând dobânzi și penalități de întârziere datorate în cazul eşalonărilor la plată nr.XX din XX, Administrația Județeană a Finanțelor Publice XX a stabilit penalități datorate în cazul eşalonării la plată în valoare de XXX lei în temeiul art.197 alin.(3), art.198 și art.199 alin.(3) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza Deciziei de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale nr.XXX din data de XXX, pentru sumele de XXX lei rămase neachitate de plată din eşalonarea acordată în cazul pierderii valabilității eşalonării la plată.

III. Având în vedere susținerile contestatarului, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, invocate de către contestatar și de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, se reține că petentul a formulat contestație împotriva Deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere cu nr.XXX/ XXX și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorie reprezentând dobânzi și penalități de întârziere datorate în cazul eşalonărilor la plată nr.XXX din XXX, prin care s-a dispus obligații fiscale accesorie în cuantum de XXX lei.

Cu privire la Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorie reprezentând penalități datorate în cazul eşalonărilor la plată nr.XX din XXX, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice XXX se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, respectiv dacă organele fiscale au emis în mod legal decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorie prin care au stabilit penalități datorate în cazul eşalonărilor la plată în sumă de XX lei în sarcina contestatarului.

În fapt, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice XX au emis Decizia referitor la obligațiile fiscale accesorie reprezentând penalități datorate în cazul eşalonărilor la plată nr.XX din XX în sumă totală de XX lei, comunicată petentei la data de XX.

A.J.F.P. XXX a stabilit obligații fiscale prin următoarele acte administrativ fiscale:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.XX/XXX, prin care a fost stabilită suma totală de XXX lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată;

- Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.XXX, prin care a fost stabilită suma totală de XXX lei reprezentând:

- XXX lei - impozit pe venit;

- XXX lei - contribuția la asigurări sociale de sănătate.

Împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.XXX/XXX și Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale

la persoane fizice nr.XXX/XXX, petentul a formulat contestație, iar Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice XXX a emis **Decizia nr.XX din XXX** privind soluționarea contestației formulate de XXX, prin care s-a decis:

„- Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de XXX împotriva:

- Deciziei de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.XXX/XX, prin care a fost stabilită suma totală de XX lei reprezentând:

- XX lei - impozit pe venit;

- XX lei - contribuția la asigurări sociale de sănătate.

- Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulate de XXX împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.XX/XX, prin care a fost stabilită suma totală de XX lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.”

Persoana fizică XX a beneficiat de eșalonarea la plata a obligațiilor fiscale, pentru care s-a emis Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr.XX din data de XX emisă de A.J.F.P. XX pentru obligațiile fiscale restante în cuantum de XX lei, act administrativ care și-a pierdut valabilitatea începând cu data de XX, prin neachitarea ratelor în termenul legal.

Decizia nr.XX din XX privind soluționarea contestației, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.XX/XXX și Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.XX/XXX au fost atacate la Tribunalul Timiș fiind înregistrat pe rolul instanței **dosarul nr.XX/XX/XX**.

A fost pronunțată Sentința nr.XX/PI/ NCA/XX, emisă de Tribunalul XX, rămasă definitivă prin Decizia Civilă nr.XX din XXX pronunțată de Curtea de Apel XXX prin care s-a hotărât:

„(....) Anulează Decizia nr.XX/XX emisă de D.G.R.F.P. XXX - Serviciul de soluționare contestații.

Anulează Decizia de impunere nr. XX/XXX privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice și Decizia de impunere nr. XX/XXX privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoanele fizice emise de D.G.R.F.P. XX - A.J.F.P. XXX.

Respinge petitul privind anularea Raportului de inspecție fiscală nr. XX/XXX întocmit de D.G.R.F.P. XX - A.J.F.P. XX.”

Prin Decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere nr.XX din XX, emisă în temeiul prevederilor art.208 alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și Ordinului Președintelui ANAF nr.90/2016 pentru aprobarea conținutului cererii de acordare a eșalonării la plată și a documentelor justificative anexate acesteia, precum și a Procedurii de aplicare a eșalonării la plata de către organul fiscal central, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. XX comunică faptul că eșalonarea la plata aprobată prin Decizia de esalonare la plata a obligațiilor fiscale nr.XX din XX și-a pierdut valabilitatea începând cu data de XX.

În urma pierderii valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere, organul fiscal, au calculat o penalitate de 5% aplicat XX lei prin actul administrativ Decizia referitor la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități datorate în cazul eşalonărilor la plată nr.XX din XXX.

În drept, cu privire la raportul Codului de procedură fiscală cu ale acte normative, potrivit dispozițiilor art.3 alin.(2) din Codul de procedură fiscală

(2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.

În ceea ce privește punerea în aplicare a unei hotărâri definitive, sunt aplicabile prevederile art. 24 din Legea contenciosului administrativ fiscal nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„ART. 24 Obligația executării

(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.(...)”

Potrivit dispozițiilor art.63, art.95 și art.154 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

“Art.63- (2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

- a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);
- b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

“Art.95- (4) Declarația de impunere întocmită potrivit art. 102 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale instiintării de plată de la data depunerii acesteia.

Art. 154. - Scadența creanțelor fiscale

“(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) În cazul în care legea nu prevede scadența, aceasta se stabilește astfel:

- a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;
- b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale. “

În ceea ce privește calcularea accesoriilor, sunt incidente prevederile art.173, art.174 și art.176 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare începând cu anul 2016 astfel:

“Art.173. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art.174. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(...) (5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de intarziere.”

“Art.176- (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de intarziere este de 0,01% pentru fiecare zi de intarziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătura obligația de plata a dobânzilor.”

„Art. 198 Penalitate

(1) Pentru rata de eşalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, potrivit art. 194 alin. (1) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 190 alin.

(5), se percepe o penalitate, care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(2) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rămasă nestinsă din rata de eşalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.”

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că obligațiile de plată accesorii se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal. De asemenea, stingerea creanțelor fiscale prin compensare, plată se efectuează la momentul în care obligațiile supuse compensării sau plății sunt certe, lichide și exigibile.

Prevederile Codului de procedura fiscală se coroborează cu prevederile art. 430-434 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedura civilă, republicată:

„**ART. 430 Autoritatea de lucru judecat**

(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) **Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.**

(3) Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului.

(4) Când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie.

(5) Hotărârea atacată cu contestația în anulare sau revizuire și păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o alta hotărâre.

ART. 431 Efectele lucrului judecat

(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătura cu soluționarea acestuia din urmă.

ART. 432 Excepția autorității de lucru judecat

Excepția autorității de lucru judecat poate fi invocată de instanța sau de părți în orice stare a procesului, chiar înaintea instanței de recurs. Ca efect al admiterii excepției, părții i se poate crea în propria cale de atac o situație mai rea decât aceea din hotărârea atacată.

ART. 433 Puterea executorie

Hotărârea judecătorească are putere executorie, în condițiile prevăzute de lege.

ART. 434 Forța probantă

Hotărârea judecătorească are forța probantă a unui înscris autentic.”

Se reține ca practică judiciară și doctrina au fost constante în a aprecia că **puterea de lucru judecat nu este limitată la dispozitivul hotărârii, ci ea se întinde și asupra considerentelor hotărârii**, care constituie susținerea necesară a dispozitivului, făcând corp comun cu acesta.

Totodată, potrivit jurisprudenței constante a CEDO, incertitudinea jurisprudențială este de natură a reduce încrederea justițiabililor în justiție și contravine principiului securității raporturilor juridice ca element esențial al preeminenței dreptului, astfel organul de soluționare al contestației va ține cont de soluțiile irevocabile pronunțate de instanțele judecătorești în speță.

Așadar, având în vedere cele ce preced, se reține că din moment ce aceeași problema dedusă judecării într-un litigiu dintre aceleași părți a fost soluționată irevocabil pe cale incidentală sau pe fond într-un anumit sens, rezultă ca acest aspect reținut de instanțe, care a stat la baza soluțiilor din dispozitivul hotărârilor, a dobândit putere de lucru judecat și, în mod corect, trebuie avut în vedere de organul de soluționare a contestației.

Efectul pozitiv al hotărârii judecătorești pentru reclamant se manifestă ca prezumție, mijloc de probă de natură să demonstreze modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit. Altfel spus, efectul pozitiv al autorității de lucru judecat se impune într-un al doilea proces, care nu prezintă triplă identitate cu primul, dar care are legătură cu aspectul litigios dezlegat anterior, posibilitatea de a mai fi contrazis. Cum, potrivit art. 430 și urm. C. pr.civ., în relația dintre părți prezumția lucrului judecat are caracter absolut, înseamnă că ceea ce s-a dezlegat jurisdicțional într-un prim litigiu va fi opus părților din acel litigiu, fără posibilitatea dovezii contrarii din partea acestora, într-un proces ulterior, care are legătură cu chestiunea de sau cu raportul juridic deja soluționat. Esențial pentru securitatea circuitului civil fiind fapt nu se poate recunoaște în favoarea unei părți, printr-o hotărâre subsecventă, un drept ce refuzat printr-o hotărâre anterioară.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta următoarele:

În speță data, organul de soluționare contestați a luat act de faptul ca obligația fiscală principală neachitată în cuantum de XX lei a făcut obiectul judecării, instanța de judecată a reținut că **anulează** sumele de plată stabilită prin Decizia de impunere nr.XX din XXX privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice și Decizia de impunere nr. XX/XX

privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoanele fizice emise de D.G.R.F.P. Timișoara - A.J.F.P. XX.

În stabilirea obligațiilor fiscale accesorii, organele de administrare fiscală au avut în vedere suma rămasă nestinsă din ratele de eşalonare, reprezentând obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, respectiv penalități de întârziere datorate pe perioada eşalonării la plată și neachitate la termen pentru care au fost calculate penalități de întârziere datorate în cazul eşalonării la plată în cuantum de XX lei (XX lei x 5% = XX lei).

În speță data, organul de soluționare a contestației a luat act de faptul că **obligația fiscală principală a fost anulată printr-o hotărâre judecătorească**, iar accesoriile urmează principalul, astfel penalitățile de întârziere în cuantum de XX lei sunt nedatorate.

În acest sens, s-au pronunțat și organele de administrare fiscală în adresa de înaintare a dosarului contestației, propunând admiterea contestației.

Având în vedere cele reținute, soluția pronunțată în dosarul nr.XX/XX/XX, actele normative incidente în speță, precum și propunere a organelor de administrare fiscală, în speță devin incidente prevederile art.279 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare care precizează:

Art. 279. - (1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”

astfel încât contestația formulată de persoana fizică XX urmează a fi **admisă** pentru penalitățile datorate în cazul eşalonării la plată în sumă totală de XX lei, cu consecința anulării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate în cazul eşalonării la plată nr.XX/XXX.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE:

Admiterea contestației formulată de dl. XX împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate în cazul eşalonării la plată nr.XX/XX **pentru suma de XX lei**, reprezentând penalități datorate în cazul eşalonării la plată, cu consecința anulării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate în cazul eşalonării la plată nr.XX/XX.

- prezenta decizie se comunică :
- D-lui XXX;

- AJFP XX.

Prezenta decizie poate fi atacată potrivit prevederilor legale la XX în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL